

man om 7 Aar staa noget friere, medmindre man sætter Pris paa den Frihed i Aaret 1892 at have den formelle Ret til at lade en Befæstning ligge halvfuldendt hen, som til den Tid allerede har kostet os henved 20 Millioner Kroner og 7 Aars Arbejde. Skjøtter man ikke om en saadan Frihed, saa gjør man rettest i nu at tage en forstandig Beslutning om, hvad der skal bygges for at faae en virkelig Fæstning ud af det, og dernæst uopholdelig gaa i Værk med Udførelsen af Beslutningen. Det er det, Udvalget skal opfordre Landstinget til for sin Del at hvide sin Medvirkning til.

Ved at gennemgaa den fuldstændige Plan for Kjøbenhavns Landbefæstning er Udvalget kommet til det Resultat, at følgende Ved af den ere fortrinnsvis nødvendige til at gjøre den til en Fæstning, der kan staa en Belæring imod og sikke Byen mod et ødelæggende Bombardement:

Joranstaltningerne til Oversvømmelser;

Enceinten fra Kjøgebugt til Utterslevmose paa Vestfronten.

Søndre og nordre Fort ved Gladsaxe, Forterne ved Lynghøj Sø og ved Sammelmosegaard paa Nordvestfronten;

Forterne ved Garderhøj, Trianglen og Kristiansholm samt Flankeringsværkerne bag Lynghøj Enge paa Nordfronten;

Ryktbatterierne mod Kalvebodstrand og ved Hellerup.

Disse Anlæg og deres Udstyning med Artilleriemateriel og Reservemateriel samt Expropriationer, Skadeserstatninger, Veie og Forbindelsesbane ville efter Overslagene koste 24,950,000 Kroner, og denne Sum foreslaar derfor Udvalget Landstinget for sit Vedkommende at bevilge til Anlægget og Bestykningen af Kjøbenhavns Landbefæstning i Løbet af de kommende 5 Finantsaar. Saa hurtigt vil Arbejdet kunne udføres, naar al den disponible Kraft sættes paa Kjøbenhavns Befæstning mod Land- og Søfiden. Og da Statens finantzielle Tilstand ikke sætter nogen Betænknelighed derimod, tror man det

ubetinget rigtigt at sætte al Kraft paa saa hurtigt som muligt at bringe den Fæstning i fuldt forsvarsdugtig Stand, der uden al Sammenligning har størst Betydning for Landets Forsvar.

Med Hensyn til Kjøbenhavns Befæstning mod Landsfiden staaer det endnu kun tilbage for Udvalget at paapege, hvilke Led af den fuldstændige Befæstningsplan man tror at kunne tilraade at udsætte at bygge og overhovedet at tage endelig Bestemmelse om.

De ere følgende:

Paa Vestfronten: Det store permanente Fort ved Vallensbæk og det provisoriske Fort ved Glostrup. Intet af disse to langt fremstødte Værker ere af en saadan Betydning for Forsvaret, at de jo kunne undværes, aldenstund Bestenceinten mellem Stranden og Utterslev Mose ligger langt nok foran Byen til at beskytte denne mod et virksomt Bombardement og derhos er stærkt nok bygget og udstyret med studsikre Stum til at kunne tage det op med et regelmæssigt Angreb.

Paa Nordvestfronten: Det provisoriske Fort paa Thinghvi. Dette ligger et Stykke bagved den egentlige, af de permanente Forter betegnede Forsvarslinie, vil altsaa ikke komme i Virksomhed, før denne er brudt; og inden dette Tidspunkt tør man haabe at have kunnet naae at faae dette dominerende og for det fortsatte Forsvar vigtige Punkt tilstrækkelig forstærket.

Paa Nordfronten: Enceinten mellem Utterslev Mose og Stranden ved Hellerup. Ogsaa denne Enceinte ligger saa langt bag den ydre Forsvarslinie og er derhos ikke af længere Udstrækning, end at man kan gjøre Regning paa under Forsvaret at faae Tid til med den store Arbeidskraft, der kan reises i Kjøbenhavn, at erstatte den med en feltbesejst Linie, som er stærk nok til at hindre en Fjende, der har forceret det ydre For-